

ZEITA SAU FEMEIE

STOMFF ANDREI AUREL

ZEIȚĂ SAU FEMEIE

De ai fi fost zeiță în loc să fii femeie,
Te-aș fi ucis cu pietre sau te-aș fi ars pe rug.
Decât să te iubească cu dragoste plebee,
Mulțimea celor care către altare fug.

Ca să te aibă-n case, ei te-ar picta pe scânduri,
Te-ar dăltui în piatră, te-ar plămădi din lut.
Ei te-ar ascunde-n minte și te-ar ruga în gânduri,
Dar te-ar iubi zeiță, ca pe un simplu scut.

Chiar turmele de preoți te-ar proslăvi zadarnic,
În slujbe fără număr ce nu ți-ar folosi.
Să fii zeiță totuși te-ar obosi amarnic.
Iubită de o lume, tu n-ai putea iubi.

De-aceea să te bucuri că totuși te-ai născut
Femeie cu ochi tandri și mâini mângâietoare.
Să fii pentru o lume un chip necunoscut
Cât timp ești pentru mine pământ și cer și soare.

Aș vrea să-ți mângâi sânii cu buzele-mi arzânde,
Femeie primordială, credința mea supremă!
Hai, strânge-mă în brațe și spune-mi vorbe blânde,
Mă apară cu trupul de-a lumii anatemă.

Dacă te fac icoană, te fac doar pentru mine.
Te pot iubi cu sete, mă poți iubi la fel.
Chiar fără să-ți scriu versuri cu albe crinoline
Putem să ne compunem. Sau poate mă înșel!